

SPORTUL

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Cele două versante ale aceluiași munte

Sînt antrenor. Echipa mea a pierdut acum câteva minute un joc decisiv. În vestiar domnește tristețea. Infringerea l-a afectat pe toți. Căruia antrenor nu i s-a înțipat acest lucru? Care dintre noi n-a simțit gustul amar al infringerii?

Și totuși, în sport e firesc să și pierzi uneori. Victoria poate fi efemeră ca viața unui fluture, dar și iminentă ca ziua de miine. Infringerea poate veni deci oricînd. Totul e să și s-o suporti. În focul luptei, în goana după rezultat, sub influența imediată a efortului și a pasiunii, tineri și vîrstnici pierd deopotrivă din vedere acest adevăr. Minutele care urmează unui joc pierdut, unei curse terminate cu un eșec, sînt de multe ori decisive. Atunci se pot distruge vechi prietenii, se pot cimenta altele noi.

În vestiarul echipei înfrînte se dezlanțuie, de obicei, reproșurile, ajungînd pînă la injective. Atunci poate curge în șuvoaie apa spre moara nervilor. Răbufnesc vechile neînțelegeri, apar conflictele ascunse. Oamenii vîd numai fața tristă a înscusului. În aceste momente, rolul antrenorului e imens. El trebuie să fie primul convins, ca să-i poată convinge pe cei cu care lucrează, că orice infringere poate fi un pas spre victorii viitoare. Că după orice eșec ne trebuie încrederea în sine, că după o socoteală și munca să se reia de la capăt. Fără încredere, victoria e nu numai plăcută, ci și necesară. Victoria este o apoteoză, o incununație, o fericire colectivă greu comparabilă cu alte satisfacții.

Există, totodată, și o demnitate a acceptării infringerii. L-am văzut pe morele lui îmbrățișîndu-l pe nu mai puțin marele Zatopek, după ce acesta îl învinșese cu un piept, într-o cursă de 5000 metri, pe care o condusese 4990. Am văzut echipa Suediei de handbal după ce pierduse finala de la Praga — în fața reprezentativei noastre — aplaudîndu-i pe români, la ieșirea de pe teren. Ne amintim de un meci de box important — văzut la televizor — după care învinsul și-a purtat pe brațe învingătorul, pînă în colțul acestuia.

Cîtă demnitate se degajă din toate aceste gesturi spontane! Cîtă noblețe sufletească, cîtă personalitate și tărie de caracter trebuie să posedă cineva pentru a ne da această sublimă lecție de etică sportivă!

Ne amintim și de echipe înfrînte părăsind terenul fără să sulte, de concurenții acrilii, otrăviți înfrînțele de înscus, încit uită că unul din scopurile esențiale ale întrecerilor sportive este (sau ar trebui să fie) educarea vîntului, a caracterului, a înalțelor înrîdărituri de umanism.

Să nu-l urim pe adversarul care ne-a învins. El nu ne este dușman. Să nu-l învidiem.

Să rîvnim la victorie, admirîndu-ne rivalii. Să nu adăugăm infringerii de pe teren, una și mai gravă: aceea a propriului caracter, care constituie totodată și un eșec față de spectatori, față de opinia publică.

Dar nici să nu ne deprimăm atunci cînd sîntem învinși. Să ne întrebăm dacă nu cumva adversarul a fost mai bun. Atunci va trebui să muncim mai mult pentru a-l putea înfrînge data viitoare, sau, dacă nu vom putea să o facem încă, să învățăm cu perseverență de la el.

Succesul este o artă care se poate învăța.

E tot altfel de adevărat că a fi învingător e la fel de greu. Acolo, pe podium, pe podium, în virful piramidei, numai un caracter puternic se va păstra nealterat, integru, numai un psihic echilibrat va rămîne astfel: modest, blînd, amical, OM.

Fără satisfacția victoriei, întrecerea sportivă și-ar pierde mult din valoare. Dar trebuie să știm s-o suportăm. Poate fi o podoabă masivă de aur, prea grea pentru cei slabi, nepregătiți s-o poartă, demn doar pentru cei cu adevărat puternici.

Frumusețea întrecerilor sportive, farmecul ei de neegalat, constă și în faptul că învingătorul și învinsul nu sînt întotdeauna aceeași. Astăzi cîștigă unul, miine celălalt. Acest adevăr ar trebui să-l știe, de la început, cei care păsesc pe stadion. Viața nu se poate termina cu o infringere. Există totdeauna un miine al victoriei!

Esențialul este că oțit la victorie cît și la infringere, demnitatea de om să nu fie alterată.

Prof. Dorin ALMAȘAN

DE IERI, VACANȚĂ!

Foto: O. Cahane

ÎN CINSTEA ANIVERSĂRII REPUBLICII

COMPETITIA JUNIORILOR

Cele cinci echipe de juniori din orașul Galați, care activează în campionatul republican de fotbal, plus formația Liceului industrial metalurgic s-au întrecut timp de mai multe săptămîni într-o competiție dotată cu „Cupa 30 Decembrie”. Într-o competiție de tineri fotbalști ai asociației Gloria C.F.R., urmași în clasament de formațiile Siderurgistul și Oțelul. Specialiștii, care au urmărit meciurile juniorilor, au remarcat câteva talente: M. Popescu, Șt. Popa (Ancora), I. Nicolau, V. Zănelă (Gloria), C. Giudac, A. Popovici (Siderurgistul), C. Constantin și C. Maghiar (Oțelul).

Iată și câteva rezultate: Siderurgistul — Oțelul 1-0, Gloria C.F.R. — Ancora 1-0, S.U.T. — Siderurgistul 1-1, Gloria C.F.R. — S.U.T. 2-1, Oțelul — Liceul ind. metalurgic 2-0.

În oraș Galați sînt în curs de desfășurare o serie de concursuri organizate în cîntea

(Continuare în pag. 2-a)

„Cupa speranțelor” la inot MIRCEA HOHOIU, OMUL Nr. 1 AL CONCURSULUI, A CÎȘTIGAT ȘI 100 m LIBER

Nu a lipsit mult pentru ca ieri după-amiază să fim martorii unei performanțe unice în nataja românească: un copil de 14 ani, care să parcurgă „suta” crawl în mai puțin de un minut. Doar șapte zecimi l-au despartit pe Mircea Hohoiu, indiscutabil învinsorul nr. 1 al concursului, de bariera celor 60 de secunde, timpul realizat constituind oricum un nou record al țării. Practic M. Hohoiu (care de fapt este specialist al probei de spate) nu a avut nici o concurență serioasă în cursa de ieri. De care a cîștigat-o cu mai multe lungimi.

La fel de categorică a fost și victoria colegului său de club, Eugen Almer, în proba de 100 m delfin. Reșeaua a plecat cu 13,2 s, a întors la 66 m după 42,8 s (avînd 30,0 s la 50 de m), ritm care în mod normal trebuia să-l ducă la un rezultat în jurul a 65,0-66,0 s. Almer a sădit însă inexplicabil pe ultimii 10 metri, astfel că acele cronometru nu l-au mai indicat decât timpul de 67,0 — nou record.

Liliana Burlacu s-a dovedit din nou cea mai rapidă brasistă, dar cifra obișnuită (1:24,9) este sub posibilități. Succese categorice au mai înregistrat și Aneta Pop, Zita Erdeli, Mihaela Dobocan și Teodor Nicoae, (a.v.)

REZULTATE TEHNICE, 100 m delfin (b): 1. E. ALMER (Sc. sp. Reșița) 67,0 — nou rec., 2. V. Pleșea (Steaua) 71,1, 3. L. Copcesău (Dinamo) 72,5; 100 m bras (f): 1. L. BURLACU (Dinamo) 1:24,9, 2. C. Vișeu (Vitorul) 1:27,7, 3. M. Birsan (Sc. sp. Galați) 1:27,8; 25 m bras (b): 1. S. DABIJA (Sc. sp. 1) 28,3, 2. Z. Zvoienchi (Sc. sp. 2) 28,3, 3. A. Ursu (Sc. sp. 2) 28,2; 4x66 m mixt (f): 1. DINAMO 3:33,6; 4x66 m liber (b): 1. DINAMO 3:03,4, 2. C.S.S. 3:35,3; 4x100 m mixt (f): 1. C.S.M. CLUJ 5:25,4 — nou rec.; 100 m liber (b): M. HOHOIU (Sc. sp. Reșița) 67,0 — nou rec., 2. A. Spînea (Dinamo) 68,8, 3. Z. Oprișescu (C.S.M. Cluj) 63,3; 200 m delfin (f): 1. M. DOBACAN (Dinamo) 2:05,5; 66 m delfin (b): 1. T. NICOLAE (Dinamo) 47,0; 66 m spate (f): 1. Z. ERDELI (C.S.M. Cluj) 43,7; 33 m spate (f): 1. A. POP (Sc. sp. 2) 23,1, 2. I. Sporea (Sc. sp. Reșița) 25,8; 4x100 m mixt (b): 1. SC. SP. REȘIȚA 4:54,1; JUNIORI: 100 m liber (b): 1. D. TURCANU (Sc. sp. 2) 61,8;

100 m liber (f): 1. E. Schuller (Sc. sp. 2) 68,6; 200 m spate (b): 1. M. Movanu (Sc. sp. 2) 2:31,7; 200 m spate (f): 1. R. Spandonide (Sc. sp. 2) 2:36,4.

Andrei Țimpu

Ultimele reuniuni sînt programate astăzi de la ora 10 și ora 17.

Echipe feminină de handbal s-a întors din turneu

Joi seara s-a întors din turneu întrecerile în R.D. Germană, Danemarca și R.F. a Germaniei echipa feminină de handbal a țării noastre. În ultimul joc, disputat în localitatea Nevsædt din Danemarca, handbalistele române au întrecut reprezentativa orașului de secol de 15-11 (9-6).

BIATLONIȘTII DIN R. D. G. ÎNVINGĂTORI ...în proba de ștafetă. Rezultate excelente la tir

POIANA, 22 (prin telefon, de la trîmisul nostru). — Vineri dimineața, timpul nu a mai ținut cu participanții la întrecerea de biatlon dintre selecționatele de tineret, ale României și R.D. Germană. În cursul nopții a nins necontenit, iar la ora startului încă mai fulgia. Cerul înnoarat și vîntul care „adia” suficient pentru a face să se simtă mai bine cele minus 12 grade nu au fost deloc îmbrucurătoare și au reprezentat tot altele condiții grele pentru participanți. Totuși, componenții stafetelor României și R.D. Germană, cărora li s-au adăugat cei din alte ștafete alcătuite din membrii lotului nostru olimpic, precum și una mixtă, s-au străduit și au reușit să albe o comportare remarcabilă.

În disputa oficială — de altfel principalul punct de atracție al concursului — oaspeții au confirmat deosebita lor valoare (concretizată în luna februarie prin ocuparea locului al III-lea la campionatele mondiale de la Altenberg) și au cîștigat clar. Victoria lor s-a conturat de la primul schimb, în care Landt l-a depășit pe Fontana cu aproape un minut. Decisiv a fost însă al doilea schimb, în care Klausser nu numai că a parcurs într-un timp mai scurt cei 7,5 km, dar nici nu a ratat vreunul din cele 10 focuri (fiecare schimb a avut de executat câte două trageri a 5 focuri de la 150 metri distanță). În schimb, Solu a lăsat la prima tragere 3 baloane nespate, ceea ce l-a costat parcurgerea a 3 ture de câte 200 de metri ca „supliment”. În zadar a

excelat el la a doua trageră: Klausser se distanțase cu aproape 3 minute... În general, biatloniștii din R.D. Germană s-au comportat remarcabil, impresionînd în mod deosebit prin siguranța și rapiditatea manifestate la trageri. Ei nu au avut nici o penalizare!

Reprezentanții noștri, în schimb, au fost nesiguri și, mai ales, inegali (cazul lui Solu este elocvent). Însă, intrucît întîlnirea a avut un caracter de verificare, sîntem convinși că antrenorii tinerilor noștri biatloniști vor lua din timp măsurile convenite pentru ca la Falun să fim reprezentați cu cinste.

În ceea ce-i privește pe seniorii noștri, participanți în afară de concurs, subliniem ca semnificativ faptul că nu au avut nici o penalizare la trageri. Un comportament similar în marile concursuri internaționale ne-ar putea aduce satisfacții mari...

Iată clasamentul probei de ștafetă 3x7,5 km din cadrul întîlnirii România-R.D. Germană (echipe de tineret): 1. R.D. Germană (Wolfgang Landt, Dieter Klausser, Günther Bartnik) 1 h 47:24 (0 penalizări); 2. România (Victor Fontana, Dumitru Solu, Ion Mirzea) 1 h 50:10 (4 ture penalizare); în afară de concurs: România I (Ion Teșosu, Constantin Carabea, György Vilmos) 1 h 45:50 (0 penalizări); România II (Gheorghe Cimpoia, Nicolae Bărbășescu, Gheorghe Cerce) 1 h 46:39 (0 penalizări); combinata de tineret Ro-

mânia-R.D. Germană (Ion Olteanu, Bernd Vogler, Alexandru Szabo) 1 h 49:43 (o tură penalizare).
Dumitru STÂNCULESCU

Mircea Hohoiu, unul din cei mai talentați inotători reșițeni pe care-l puteți urmări astăzi luînd startul în proba de 133 m mixt

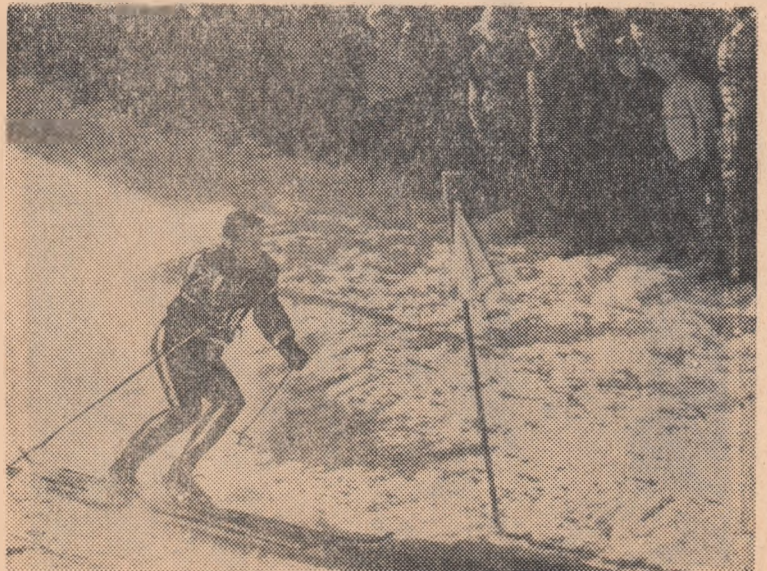
Azi și miine, la Virtu cu Dor Prima ediție a „Cupei U.G.S.R.”

Astăzi și miine, pirțile de la Virtu cu Dor găzduiesc o competiție de schi alpin de mare amploare: prima ediție a „Cupei U.G.S.R.”. Datorită faptului că participanții sînt recrutați dintre membrii asociațiilor sportive din regiunile cu activitate de iarnă intensă, „Cupa U.G.S.R.” va permite, încă de la începutul sezonului, o vedere de ansamblu asupra resurselor noastre în acest domeniu.

Însuși regulamentul concursului pleacă de la ideea stabilirii ponderii valorice pe regiuni. Clasaamentul — pe echipe — se va face prin adăugarea punctelor. Echi-

pele incomplete nu sînt admise în concurs, iar descalificările și abandonurile determină handicapul a 0 puncte. Intrucît este vorba de un debut competițional pentru marea majoritate a participanților, se vor desfășura doar probe de slalom special și slalom urias.

Organizatorii au primit înscriserea unor echipe, selecționate de Consiliile regionale sindicale, reprezentînd regiunile Brașov (cu două echipe), Ploiești (de asemenea cu două echipe), Maramureș, Suceava, Mureș-Autonomă Maghiară, Cluj, Banat, Hunedoara, Crișana și București.

Maestrul sportului Cornel Tăbăraș, de abia sosit din Alpi, se va număra printre protagoniștii primei ediții a „Cupei U.G.S.R.”

ACEȘTI SUPERBI BOXERI ROMÂNI...

de Raymond MEYER
șeful rubricii de box la cotidianul sportiv parizian „L'Equipe”

Severa infringere administrată de tinerii boxeri români reprezentanților noștri — după eșecul înregistrat la Belgrad — ne-a dat posibilitatea să măsurăm marea diferență care separă pugiliștii noștri de cei din țările răsăritene.

Deși pe plan strict tehnic nu avem de ce să-l învidiem prea mult, în schimb în timp ce boxerii români se afirmă ca superbi luptători de clasă, selecționații și pregătiții din adolescență pentru practicarea nobilei arte, reprezentanții noștri descoperă boxul mult mai târziu, fără să fie formați fizic și din vreme pentru durezza lupte din ring. Ceea ce face ca boxerii noștri să pozeze foarte rar forța și puterea, rezistența și agresivitatea care caracterizează ați de bine pe ai voștri...

Și toate acestea, din păcate, sînt valabile la noi, practic, în toate sporturile.

În concluzie, tinerii boxeri români m-au impresionat foarte puțin prin reutabilita lor eficientă, alături cu o hotărîre și o energie de loc comune.

Am fost cu atît mai impresionat cu cît excelentul antrenor Dumitrescu — pe care l-am văzut boxînd de mai multe ori în Franța, iar în 1959 la Lucerna, la campionatele europene — mi-a mărturisit că, poate cu excepția lui Cuțov, nici unul din elevii săi nu poate încă să aspre la un loc în echipa națională pentru Jocurile Olimpice de la Mexico. Și cu toate acestea, cîte calități și cîtă forță se află în băieții ca

Nicolau, Nedelcea, Ene, Silberman, Călin și, firește, Cuțov... O singură excepție: semigreul lăncu, al cărui meci cu meciourul nostru reprezentant Depoorter a fost penibil. Această învinsă ar fi meritat să se încheie cu o decizie de noncombat (și nu cu un rezultat pozitiv) pentru insuficiența tehnică a celor doi adversari.

REVANȘA FĂRĂ SPERANȚĂ

La 17 martie, anul viitor, la Paris sau în provincie, vom primi țîndă și valoroasa echipă a României pentru meciul retur al „Cupei Europei”. Chiar și cu un judecător francez, care de data aceasta ar binevoi să ofiteze — intrucît nici unul din cei șase judecători internaționali din Franța n-a acceptat onoarea de a veni la București, sub tristul pretext al obligațiilor profesionale — nu ne facem nici un fel de iluzii. Victoria este imposibilă, iar, în cel mai bun caz, patru succese din zece vor întrece cu mult dorințele noastre.

Boxul românesc — ale cărui progrese actuale le-am apreciat vara aceasta la campionatele europene de la Roma, unde ați obținut cochetul total de șase medalii — este în plină expansiune, astăzi chiar pe urmele imediate ale U.R.S.S. și Poloniei.

Urez boxului românesc să confirme aceste progrese la Mexico. Cred că are toate posibilitățile, deosebi la categoriile mici.

24ore

Au plecat în turneu

Ieri dimineață a părăsit Capitala, plecînd într-un lung turneu în Africa și America de Sud, lotul reprezentativ al României. Au făcut deplasarea Coman, Adamache, Ivăncescu, Barbu, Măndoiu, Mocanu, Deleanu, Dan, Gherghel, Dumitriu III, Dinculeț, Grozea, Pircălab, Ion Ionescu, Oblemenco, Kallu, Lucescu și Sasu. Lotul este însoțit de antrenorii Angelo Niculescu și Ștefan Onisic, de medicul Florian Șerban și de maseurul A. Tudose.

Primul meci al Farului în Liban

În primul joc susținut la Beirut, în cadrul turneului pe care îl efectuează în Liban, echipa Farul Constanta a înfrînt formatia Azra Maza cu care a terminat la egalitate: 4-4 (2-1). Fotbaliștii români au condus pînă în min. 54. Punctele Farului au fost înscrise de Tufan (2), Unguroiu și Zamfir.

Trial pentru lotul de juniori

În dorința de a selecționa din vreme jucători talentați pentru viitoarele acțiuni ale echipei reprezentative de juniori, F. R. Fotbal a convocat la București 30 de tineri elemente de perspectivă (născuți după 1 septembrie 1959). Timp de 10 zile acestia vor trece prin sîta selecționeilor, prof. Dumitru Teodorescu, Nicolae Gorgorin și Petre Stănilă.

1 148 DE PUNCTE, LA MINUS 10 GRADE!

Ieri, într-un cadru de iarnă, a început pe poligonul Dinamo din Capitala concursul de tir dotat cu „Cupa 30 Decembrie”. La clasică probă de armă liberă calibrul mic 3x40 focuri, maestrul sportului N. Rotaru (Steaua) a obținut un rezultat excelent — 1 148p (la culcat 397, genunchi 389, în picioare 362). Pe poziții au cîștigat: culcat — M.

Prima promoție...

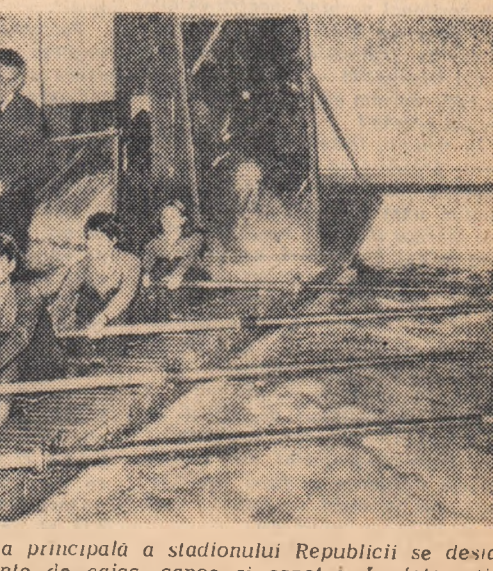
La numai cîțiva ani după terminarea primului război mondial, a luat ființă, în primăvara lui 1922, Oficiul Național de Educație Fizică (O.N.E.F.), cu scopul de a se ocupa de organizarea activității sportive în țara noastră.

Cea dintîi realizare a O.N.E.F. a fost înființarea Institutului național de educație fizică, care își deschide porțile în toamna aceluiași an, ca institut autonom cu caracter universitar, în acea vreme singura instituție de acest grad în sud-estul european.

De la început, Institutul s-a bucurat de sprijinul larg al facultăților de medicină, literă și filozofie, științe, pentru disciplinele: anatomie, fiziologie și igienă, pedagogie și psihologie, mecanică.

S-au împlinit, în toamnă, patruzeci și cinci de ani de la întemeierea acestei instituții. Seria noastră, cea dintîi, a bătut la poartă așezămîntului din str. Major Ene cu toată încrederea și cu tot avîntul.

Virgil ROȘALA
(Continuare în pag. 2-a)

La bacul de sub tribuna principală a stadionului Republicii se desfoară zilnic antrenamente de calac, canoe și canotaj. În fotografie, un moment din timpul antrenamentului de canotaj al echipei de Juniori Metalul București (antrenor R. Grigoriță).
Foto: R. Teodor

ÎN CINSTEA ANIVERSĂRII REPUBLICII

(Urmare din pag. 1) zilele de 30 Decembrie, la care se întrec şahişii, frâgătorii, handbaliștii și jucătorii de tenis de masă.

O NOUA SALĂ DE BOX LA GIURGIU

Zilele acestea, tinerii pugiliști din orașul dunărean au primit un frumos dar. Este vorba de noua sală de box a asociației sportive Unirea de pe lângă Întreprinderea de gospodărie orășenească Giurgiu (președinte Ion Oaman). Aceasta bază este utilată cu aparatele necesare pregătirii boxerilor și luminată cu lămpi fluorescente. De remarcat că sportivii de la Unirea și-au adus din plin contribuția la amenajarea sălii, efectuând diferite munci care au adus o economie de peste 10.000 lei.

STAFETA CULTURAL-SPORTIVĂ „TE SLĂVIM REPUBLICĂ IUBITĂ”

În raioanele regiunii Oltenia au loc în aceste zile numeroase manifestări culturale-sportive organizate în cinstea aniversării a 20 de ani de la proclamarea Republicii. Din complexul acțiunilor festive face parte și stafeta cultural-sportivă, „TE SLĂVIM REPUBLICĂ IUBITĂ” la care participă elevii liceelor și școlilor generale. Zilele trecute, la Filiași a avut loc faza rațională a stafetei care a constituit pentru elevii din localitate o frumoasă sărbătoare cultural-sportivă. Stafeta a fost purtată, din școlile centrului de raion, de către atleți, cicliști și schiori. După festivitatea de predare a mesajului închinat aniversării Republicii, elevii Școlii profesionale de mecanici agricoli din localitate au prezentat un reușit program artistic.

Pesle clivea zile stafeta „Te slăvim Republică iubită” va fi purtată de către elevii raionului Filiași la Craiova.

N. CIRȘTOCEA — coresp.

STUDENTII PE PIRTII!

Duminica trecută, pirtia Clăbucetului a fost gazda unui reușit concurs de schi organizat de centrul universitar București, prin comisia de specialitate și cu sprijinul clubului sportiv studențesc Petrol-Geologie. De asemenea, la buna desfășurare a acestui concurs și-a adus aportul și comisia de schi din Predeal.

La start s-au prezentat 65 de studenți și studente. Concursul a programat o singură probă, cea de slalom special.

La băieți, cel mai bun timp a reușit să-l realizeze studentul Mircea Munteanu (anul III, Institutul agronomic, facultatea de medicină veterinară): 46,5 secunde. El a fost urmat în clasament de Tiberiu Popescu (anul II, Institutul politehnic) și Romeo Vișavreli (anul II, Universitate).

La fete, prima clasată, studenta Carolina Vintilă (anul I, Universitate) a fost înregistrată cu timpul de 34,0 secunde. În urma ei s-au clasat Viorica Vintilă (anul II, Universitate) și Sabina Cucu (anul IV, Institutul medico-farmacologic).

De notat faptul că diferența dintre primii clasăți a fost de aproximativ 4 secunde.

De subliniat de asemenea că printre participanții la concurs au fost numeroși sportivi clasificați, a căror pregătire se împune să fie continuată printr-un program special sau — cel puțin — prin posibilitatea de a participa la concursurile și competițiile organizate de către federația de specialitate. Lărgirea continuă a practicării sporturilor de iarnă de către studenți ar favoriza creșterea nivelului de schi la nivelul cluburilor sportive universitare. Să nu uităm faptul că în centrul universitar din primul oraș al țării nu sfințesc în prezent decât o secție de schi, pe lângă Institutul de cultură fizică. În aceste condiții...

În „Cupa anilor I”, desfășurată în această zi, pe locul I s-a situat un reprezentant al Institutului politehnic, N. Winfred. Pe locurile următoare: Aurel Juncu (I.C.F.) și P. Botnar (Inst. politehnic).

Tot mai mulți studenți din întreaga țară participă, în fiecare iarnă, la diferite concursuri de schi. Antrenamentele au început... Foto: T. Roibu

JOCURI IN ZĂPADĂ

Între noi în toată sezonul rece, sub zăpada zăpezii și zăpezii de ploaie, frând de fulgi și temperatură scăzută. De astă dată, frumoasa palidă a poposit la noi cu niște intenții mult mai serioase decât de obicei, precum lesne se poate constata, chiar fără ajutorul termometrului...

În materie de sport, observăm (consecință coincidentă?) o înviare sensibilă a disciplinei alunecoase a abia întorși din Canada, hocheiștii vizează din nou Cupa Dunării, la care par să se fi abonat; și chiar schiori concurează pe celebrele pirtii din Alpi, în compania unor „amenaje albe” din elita mondială; în fine, la București se desfășoară un concurs internațional de patinaj — era să precizez, artiștii, dar mi-am dat seama că ar fi de prisos, întrucât în cealaltă ramură, viteză, nu posedăm deocamdată nici un teren reglementar... Deci, semne îmbucurătoare într-un domeniu în care, cu excepția hocheiului, sîntem încă departe de media onorabilității pe plan european. Mă întreb ce-o fi cu bobierii, urmașii echipajului Frim-Budisteanu — și mă întreb chiar insistenț, întrucât și azi, ca și odinioară, șania cu volan ne oferă unica speranță a unui succes de prestigiu pe uriașul stadion de gheață al împărăției fără pată.

Orice s-ar zice — interesant fenomen, această velleitate a reprezentanților noștri într-o „bransă” atât de preferențioasă, în care elementul pur tehnic se îmbină obligatoriu cu îndrăzneala fără limite, cu agilitatea, cu perfecțiunea reflexelor. Cred că nu mă înșel sugeriind o corelație între

sportul evitic, automobilism și bobsleigh; în toate cele trei domenii, compatrioții lui Aurel Viaticu și Traian Vuica s-au afirmat adesea pe arena internațională, deși nu beneficiau nici pe departe de posibilitățile practice ale principalilor adversari.

Rezumându-ne însă la disciplinele hivernale, vom sublinia încă o dată, în spicidul progreselor parțiale și a performanțelor sporadice, că urcăm destul de enevale până afirmării, luptând din greu cu insuficiența bazelor și a materialelor corespunzătoare, că resimțim lipsa competițiilor interne cu participarea selectă, deși Poiana Brașov, Lacul Bilea sau munții Maramureșului oferă oricui cadrul natural adecvat. Ar fi, parca, injust să pretindem băieților noștri comportări mai presus de mediocritate, cînd foarte mulți dintre ei au de rezolvat dificultăți de alocare a capitalului coborîre-slalom, cînd un concurs de sărituri de la trambulină a devenit mai rarism chiar decât un gol înscris de atacanții reprezentativei noastre de fotbal, ca și o dispută pe pista de bob (mai există, oare?) de pe Valea Peșșului, ca și o gîldă de patinaj — inutil să mai specific de care...

Altminteri — iarna este frumoasă oricum, așa, ca aspect; brazil încolțosimăni în șube de nea, troiene și țurțuri, zurgălăi și colinde, excursii, vacanțe și sărbători ferice!

Mă gîndeam, însă, la dumneași, prin prisma celor cinci cercuri, de la Grenoble!

Dan DEȘLIU

Aseară, în sala Floreasca: DINAMO—I.C.F., 3-1

Așa cum anticipam în avangarda meciului Dinamo—I.C.F., disputat aseară în sala Floreasca, studenții au dat o ripostă hotărîtă dinamovistilor. Aceștia din urmă, deși invingători cu 3-1 (11, —10, 8, 7), au reconfirmat stabele evoluții din ultimul timp și nimeni, după consumarea primelor trei seturi, n-ar fi putut spune cu certitudine că vor termina partida în avantaj. În perioada de care am amintit, meciul a fost echilibrat în prima jumătate a fiecărui set și numai lipsa de curaj și pricepia credițiilor, în finalul primului și celui de-al treilea au făcut ca Dinamo să se ajudeze. În setul doi, studenții, cu un blocaj atent, pe care atacurile stereotipe ale dinamovistilor nu l-au putut depăși, și cu un foarte eficient trăgător (Dumitrescu) — au condus detașat, câștigîndu-l clar. Ei au menținut, de altfel, superioritatea la fileu și la începutul setului următor (au condus cu 6-3), momentul în care fostii campioni își aduc aminte de atuu lor principal — jocul combinativ — și, punînd accent pe el, reușesc să se împună în final, cînd produc o adevărată derută în rîndul adversarilor.

A. B.

La Timișoara, o partidă cu tradiție: Universitatea—Dinamo București

Meciul Politehnica Iași—Rapid București se joacă la Bacău!

Bacăuanii vor urmări duminică un meci de baschet masculin, din prima divizie a țării: Politehnica Iași — Rapid București, deoarece leșenii au terenul suspendat, ca urmare a incidentelor petrecute în partida de duminică trecută cu I.C.F.

Etapa a IX-a mai programează cîteva jocuri interesante din care se desprinde cel dintre Universitatea Timișoara și Dinamo București. Albu și echipa sa, după calificarea spectaculoasă în turul următor din „Cupa cupeilor”, speră să obțină, pe malul Begăi, o victorie care să-i mențină în fruntea clasamentului. Antrenorul dinamovistilor — Dan Niculescu, privește însă cu înțorțorare partida de mine, avînd în vedere că studenții timișoreni, cu Jean Ionescu și Dan Pușcașu mereu în vervă, sînt greu de învins pe teren propriu.

În țară mai au loc întîlnirile Crisul Oradea — Comerțul Tg. Mureș și Farul Constanța — Politehnica Galați. Gazdele au toate șansele să termine victorioase. În București (sala Floreasca, cu începere de la ora 18,30) sînt programate două meciuri interesante. În primul, campioana țării — Steaua — primește vizita studenților clujești, în a căror formăte sperăm că-l vom revedea, cu plăcere, pe Horia Demian. Urmează apoi să apară pe teren Politehnica București și I.C.F. care promit o întîlnire de un bun nivel tehnic, avînd în vedere baschetbaliștii care compun aceste două echipe. Nu vor lipsi Nedet, Spiridon, Antonescu, Tarău, Hameș, Pops, Dudescu etc.

PRIMA PROMOȚIE...

(Urmare din pag. 1) Am fost puțin la număr dar, parcă anume înțelegi să nu rămîni ne-reprezentat, în tîndra școlii, nici unul din (inuturile) românești. Din acest amestec de tinerețe s-au aprins cele dintîi pîlpîiri de viață în institut. Faptul nu este lipsit de semnificație, dacă ne gîndim la zgîrcita prețuire pe care societatea timpului o arăta față de problema educației fizice. Și, totuși, un fericit concurs de împrejzări a permis o realizare așa de îndrăzneală.

noastră. actualele promoții vor duce torța mai departe, cu și mai multă strălucire.

Gîndul mi se îndreaptă spre profesorii de la care am primit învățătura cea dintîi, spre oamenii care au rupt din inima lor ca să răsădească în inima noastră dragostea de meserie. Din rîndurile lor, o bună parte nu se mai află printre noi. Amintesc, dintre acești dascăli, deschizători de drum, pe Virgil Bădulescu, organizatorul clarvăzător și energic, primul director al Institutului, profesorul catedrei de gimnastică și sporturi; pe savantul și umanistul dr. Francisc Ratner, un

timp și director al Institutului; pe oamenii de știință și cultură, profesorii: dr. Grigore T. Popa, dr. Const. Mihăilescu, dr. Radu Olinescu, pe marii pasionați ai stadionului și ai întrecerilor sportive Emil Pălăngeanu și dr. Ioan Lascăr. Dintre profesorii aceluia început de drum, cu rol hotărîtor în organizarea și dezvoltarea Institutului, a căror metodă de muncă și îndemnul ne călăuzesc și astăzi, pe Alexandru Manolescu, acad. Octav Onicescu și prof. emerit Gh. Zăpan. Privind înapoi, cel din prima serie ne dăm seama că noi n-am fi putut fi pentru elevii noștri decât abia o fîntînă din ceea ce dăscăliți pe care i-am avut au fost pentru noi.

Tot mai mulți studenți din întreaga țară participă, în fiecare iarnă, la diferite concursuri de schi. Antrenamentele au început... Foto: T. Roibu

Patinatorii din R.S.F.S.R. sînt în frunte, după prima zi

Cît de greu e să obții gheață pentru patinaj artistic la patinoarul „23 August” s-a mai văzut o dată ieri dimineață, cînd întrecerile programate pentru ora 8 au început cu o întîrziere de un ceas și ceva. Pe de altă parte, surprinde o programare altă de matinală, pe această vreme geroasă.

La băieți, după cele 5 figuri impuse, conduce V. Serebrovski (R.S.F.S.R.) cu 268,4 p. urmat de românii M. Comanici 248,1 p. și M. Stoencescu 246,1 p. apoi V. Petuhov (R.S.F.S.R.) 248,0 p. Sanču Drogoș 193,0 p. E. Tîrșuțan 183,9 p. Remarcăm buna comportare a primilor noștri reprezentanți. La fete, în absența fruntaselor patinajului nostru, Elena Mois și Beatrice Huștu (ce păreră are F.R.H.P.?), cele două concurente sovietice s-au distanțat cu ușurință: Irina Anikanova 256,3 p., Marina Titova 250,7 p., Cristina Formagi 233,0 p., Doina Ghișerel 212,1 p., Constana Ionescu 209,5 p., Rodica Didd 209,5 p. Și aci se poate observa o creștere valorică, arbitrii scoțînd în serie note peste cifra 3. La perechi: Beatrina Vizeal-Vizeladislav Petuhov 58,4 p., Daniela Popescu-Marian Chiosea 40,0 p. Întrecerea la figurile libere se anunță interesantă și echilibrată, arbitrii scoțînd în serie note peste cifra 3. La perechi: Beatrina Vizeal-Vizeladislav Petuhov 58,4 p., Daniela Popescu-Marian Chiosea 40,0 p. Întrecerea la figurile libere se anunță interesantă și echilibrată, arbitrii scoțînd în serie note peste cifra 3.

Vladimir Serebrovski librat. Programul începe azi la ora 15, la patinoarul artificial „23 August”, iar mine la aceeași oră vom asista la o demonstrație de închidere. Rd. V.

Învingînd — după mari emoții — pe Spojnia Varșovia cu 5-4

C.S.M. CLUJ S-A CALIFICAT ÎN SEMIFINALA „C.C.E.”

CLUJ, 22 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Toate calculele favorabile echipelor clujene în întîlnirea masculină de tenis de masă cu Spojnia Varșovia — contind pentru sfîrșitul de finală ale „Cupelor Campionilor Europei” — erau să fie răsturnate astăzi-seară, aici, în sala Sporturilor din Cluj. Intr-adevăr, C.S.M. Cluj s-a calificat pentru semifinala competiției, dar victoria i-a revenit doar la limita: 5-4, și aceasta cu prețuri unor eforturi deosebite și după mari emoții.

Ospesii nu au demonstrat deloc o formă teribilă, dar, din păcate, nici jucătorii noștri, cu excepția lui Dorin Giurgucă, nu au fost la înălțime. Mai ales Marius Bodea a făcut simplă figură, avînd o comportare penibilă. Ca să nu mai vorbim de echipamentul precar în care s-a prezentat.

Cum spuneam, D. Giurgucă dovedește, din nou, că este cel mai bun jucător român în competițiile internaționale. În schimb, campionul național Radu Negulescu a acționat cu fluctuații, în pofida celor două victorii, foarte prețioase pentru rezultatul final.

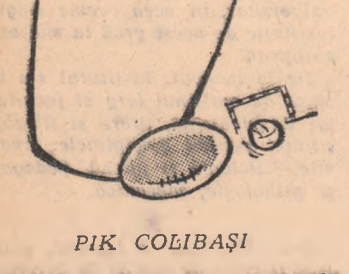
Din formața poloneză, o evoluție constantă a avut Kusinski — sigur pe lovituri. În semifinala „Cupelor Campionilor Europei”, C.S.M. va juca cu campioana Cehoslovaciei, Slavia Pragă (Staneek, Kolaroviz, Kudrnak) — termenul ultim de disputare fiind 11 februarie 1968.

În orice caz, antrenorul emerit F. Paneth nu are o situație de învidiat, viitoarea alcătuire a echipei producîndu-i de pe acum mari dureri de cap. Rămîne de văzut dacă cele șase săpîmîni vor fi suficiente pentru cristalizarea celei mai bune formule. REZULTATE: Negulescu—Kowalski 2-1 (10, —13), Giurgucă—Callinski 2-0 (9, 10), Bodea—Kusinski 0-2 (—16, —13), Giurgucă—Kowalski 2-0 (12, 7), Negulescu—Kusinski 1-2 (—15, 17, —17), Bodea—Kaliniski 1-2 (—10, 12, —13), Giurgucă—Kusinski 2-0 (15, 18), Bodea—Kowalski 0-2 (—15, —19), Negulescu—Kaliniski 2-0 (9, 17).

Constantin COMARNISCHI

Un antrenor și sportiv au obiectul de a-și nota evoluțiile deosebite din viața lor, care au timpul pe capăta o valoare documentară.

Alții încearcă noștii mai întîme pe teme diverse, care incită și surprindă totodată pe cei care au cunoștință de ele. Profesorul brașovean Pik Colibași, fost antrenor de handbal, s-a lăsat convins să ne

PIK COLIBAȘI

Incredinețea dădea din creionările sale. Multumindu-l, publicăm astăzi rîndurile dedicate de el, desigur, soției sale, dar care oglîndește fără îndoială și gîndurile altor antrenori, poate mai puțin indiscreți cu ei înșiși. (Re-dacții).

SOȚIA antrenorului...

rea și încurajarea pe care ne-o însușită ea. Mă gîndesc, adeseori, cu ce este ea vinovată de lipsa calității, pierderii sau educației unor jucători care m-au enervat, la jocuri sau la antrenament? Și, totuși, ajunsă această, îmi descarc nervii asupra ei, transformînd-o într-un parăzînet. Și cînd, învins, obosit și deprimat sînt gata să renunț la tot, ea mă remontează și mă trimite, din nou, la echipă, pentru că sportivii „cred în tine” și „nu trebuie să-l părăsești”.

Permanenț preocupat de profesie vorbesc numai despre sport; de aceea soția a trebuit să se documenteze, și ea, în această direcție. A învățat regulamentul jocului, ca să nu mă supere cu o remarcă în corectă; are cunoștințe tehnice și tactice, ca să poată descifra o fișă de joc sau chiar să-mi poată da o părere (jucătorul X nu e mai bun pe extremă decît pe centru?). Trebuie să-mi primească, cu entuziasm, colegii care vin în vizită, și să asculte, pînă noaptea tîrziu, comentariile pe aceeași temă: sportul și iar sportul; să nu se supere dacă banii cu care urma să-și scoată rochia de la croitoreasă au fost cheltuiți „pentru echipă”. Și obligațiile ei nu se opresc aici: soția, cu o intuiție înnăscută, cunoaște, uneori, mai bine decît mine echipa; știe să dea jucătorilor sau fetelor sfaturi utile pentru viață; află deseduburi pe care eu nici nu le-aș bănui.

La competiții stă, discret, într-un

colț al tribunei, cu teama de a nu fi oblicușcă și, tăcută, ascultă aprecierile acelor spectatori care împun, cu duritate, soțului ei toate păcatele echipei. Cînd plec în deplasare, are, în sfîrșit, o duminică liberă, dar și-o petrece frîmțîndu-se să afle, cu o clipă mai devreme, rezultatul jocului. Altfel, sînt mai departe, la mil de kilometri, și înfrunt adversari străini, cu totul necunoscuți, angajați prestigiu țării. Răspunderea de pe umerii mei poate fi echivalată, în acele momente, cu o greutate de ordinul tonelor; ea știe că dacă înving, sportivii sînt eroi; dacă pierd, an-

trenorul este de vînd! Mă știe singur, lipsit de sprijinul ei, singura care se pricepe cum să mă ia în astfel de situații, caută acum, cu înfrîngurare, unele cifre o noapte întreagă, un post de radio care să-i aducă vestea așteptată și s-o scape de tortura incertitudinii...

De copil, pe care-l văd doar din cînd în cînd, se îngrijeste tot ea, educațivul: e sînt ocupat de creșterea altora, pe care l-am... înțîțat. Urmărind viața mullor familii de antrenori, am remarcat că acolo unde soția s-a interesat doar de ce aduce acestă în casă, soțul n-a reușit prea mult în cariera lui, cu toată priceperea și dragostea față de muncă. Este, de altfel, explicabil: singur, cu gîndurile și timpul împărțit între soție și echipă, fără un sfenic apropiat și fără înțelegeră, a trebuit să aleagă, ori una, ori alta, ratîndu-le, uneori, pe ambele.

Privind din afară, s-ar părea curios că meseria de antrenor, aparent pasivă, pretînde sacrificii atît de mari din partea tovarășii lui de viață. Antrenorii sînt, de altfel, destul de „cîuțați” ca soții, judecînd după faptul că doar foarte puțini dintre ei sînt necăsătorîți. Se vede că viitoarele lor partenerese de viață nu știu ce le așteaptă. De-a-cum încolo, însă, nu mai pot avea o astfel de scuză. Eu le-am prevenit...

Pik COLIBAȘI

CE SE ÎNTIMPLĂ CU OLTEANU?

Speciatorii prezenți la întîlnirea internațională dintre echipele Dinamo București și Fenerbahce

Aspecte de la meciul de box România—Franța. În stînga: Ion Nicolau (adversarul lui Nicolau) la pîdea.

8... 9... 10... OUT

CONSFAȚUREA ARBITRILOR-JUDECĂTORI

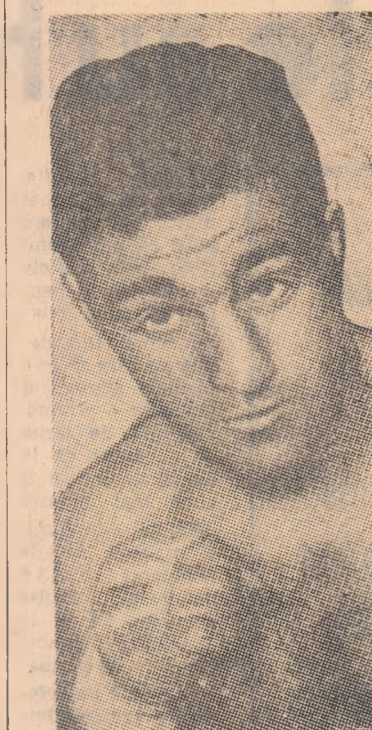
Zilele acestea s-a desfășurat la Snagov o consfătuire organizată de Colegiul central de arbitri, la care au fost invitați 50 de oficiali din Capitală și din provincie. Printre problemele care s-au

dezbătut au figurat activitatea colegiului central și a colegiilor regionale pe anul 1967, aspecte privind controlul medical al boxerilor (legătura dintre medic, antrenor, sportiv și arbitru), punctajul și sistemul de uniformizare a punctajului, arbitrajele campionatelor europene de la Roma etc.

ROCKY MARCIANO, CAMPION MONDIAL DE BOX (ELECTRONIC) AL TUTUROR TIMPURILOR

Epilogul turneului organizat la Miami Beach prin intermediul calculatorului electronic
NCR — 315

ROCKY MARCIANO

Cel mai original turneu de box organizat vreodată a luat sfârșit la Miami Beach, în organizarea postului local de radio, stîrnind interesele zecilor de milioane de admiratori ai sportului cu mînuși din S.U.A. și din numeroase alte țări ale lumii. Calculatorul electronic NCR-315 a desemnat pe Rocky Marciano drept „cel mai bun pugilist de categorie grea din istoria boxului”, învingînd în meciul final prin k.o. în repriza a 13-a pe faimosul Jack Dempsey. Calculatorul, care a efectuat pînă la 4 milioane de operații pentru fiecare repriză, a stabilit că Marciano l-a expediat pe Dempsey de cinci ori la podea înaintea directoarelor finale de dreapta și stînga ale învingătorului, care au pus capăt definitiv luptei.

Rocky Marciano, care s-a retras din ring în 1956 fără să fi cunoscut înfrîngerea, după ce a cîștigat 49 de meciuri profesioniste, a primit astfel premiul de 10.000 dolari și „Centura de diamant” pentru triumful său electronic.

Este interesant de notat că Jack Dempsey, pugilistul care a ocupat primul plan al scenei boxului profesionist între anii 1919 și 1926, pornea favoritul înaintea meciului și chiar din prima repriză NCR-315 indica atacurile sale puternice asupra adversarului. „Marciano a terminat repriza a doua singurelă la nas și gură...”, anunța cronicul

de la radio Miami, dar situația s-a schimbat radical în runda a treia cînd Dempsey a fost numărat pînă la 8. Următoarele patru reprize au cunoscut atacuri furibunde ale lui Rocky care au silit „arbitrul” să-l numere din nou pe Dempsey pînă la 8. O directă de stînga urmată de o dreaptă au determinat ca Dempsey să facă din nou cunoștință cu podeaua în repriza următoare. În runda a 10-a lui Marciano i s-a deschis arcada, dar Dempsey a fost numărat pînă la 9. Un atac disperat al lui Dempsey a marcat repriza a 12-a pentru că, după două minute și 28 secunde de la începerea reprizei a 13-a, el s-a făcut k.o.

În felul acesta a luat sfârșit turneul electronic, organizat de un grup de comentatori sportivi și specialiști din lumea boxului american, cu participarea a 18 dintre foștii campioni mondiali de box la categoria grea, care timp de 15 săptămîni a ținut încordată atenția amatorilor acestui sport în întreaga lume.

Înainte de finalele turneului de box de la Moscova

MOSCOVA 22 (Agerpres). — În cea de-a treia zi a turneului preolimpic de box, la cat. muscă, mexicanul Alberto Morales l-a învins la puncte pe pugilistul român V. Drăgan. În limitele aceleiași categorii, sovieticul Vladimir Zaporozet a cîștigat la puncte în fața compatriotului său Anatoli Sokolov. Cel mai interesant meci al zilei a fost cel sovietic Flor Gorbatov și mexicanul Convento Marlene. Cîștigător al ultimelor jocuri Panamericane, Victoria a revenit lui Gorbatov, prin k.o. în repriza a doua. Un alt boxer sovietic de categorie cocș, Tadas Tomasevici, s-a calificat în finală, înfrîngînd la puncte pe Boris Niazov. Pentru finală s-au calificat 16 boxeri din U.R.S.S., 3 din Mexic, 2 olandezi și un boxer din R. D. Germană. Toți cei șase boxeri români au fost eliminați.

Traseul celui de-al VIII-lea „Tour de l'Avenir”

PARIS, 22 (Agerpres). — Organizatorii Turului ciclist al Franței pentru amatori (Tour de l'Avenir), ziarul „Le Parisien Libéré” și „L'Equipe” au dat publicității traseul celui de-al VIII-lea „Tour de l'Avenir”, care se va desfășura între 7 și 16 iunie 1968.

Etapele sînt următoarele: 7 iunie — etapa I: Thonon les Bains (circuit); 8 iunie — etapa II: Thonon les Bains-Chaux de Fonds; 9 iunie — etapa III: Chaux de Fonds-Mulhouse; 10 iunie — etapa IV: Mulhouse-Vesoul; 11 iunie — etapa V: Vesoul-Gerardmer; 12 iunie — etapa VI: Gerardmer — Epinal (contracronometrul individual); 13 iunie — etapa VII: Epinal-Verdun; 14 iunie — etapa VIII: Verdun — ... (oraș belgian ce urmează să fie desemnat); 15 iunie — etapa IX... — Forbach; duminică 16 iunie — etapa X: Forbach-Champigneulle (plecare în bloc), Champigneulle-Nancy (contracronometrul individual).

După cum se vede nu există nici de repaus. Cursa va face incursiuni în Elveția, Belgia, Luxemburg și R.F. a Germaniei. Organizatorii își rezervă dreptul să selectioneze 15 echipe din diferite țări, care vor lua parte la această tradițională cursă ciclistă.

Ce caracterizează această competiție? În afara datelor tradiționale, foarte deosebită este participarea. Turneul de mari meciuri și meciuri internaționale — totdeauna în număr de 10 — ca și cel secund „Major Tournament” la care se fac invitații, sînt capul de afiș al festivalului. Acesta conține cu numeroase grupe de amatori, jucători de șah din Anglia și altele care vin la Hastings ca turiști și se înscriu la concurs în schimbul unei taxe. Sute și chiar mii de concurenți se adună în fața tabelor de șah și își petrec vacanția de sărbători intrucîndu-se în jocul lor preferat. De Anul nou, primarul Hastings-ului a o mare recepție tuturor participanților și atunci jucătorii și jucătoarele veniți de pretutindeni în această Mecca a șahului petrec revelionul împreună în cele două pahare pentru noi succese pe tabla cu 64 patrate. Original! Și frumos, în același timp.

Pentru a treia oară, în turneul principal de la Hastings va apărea un șahist român, tînarul nostru campion Florin Georgeșiu. El este un oaspete obișnuit al tradiționalului festival. Cu trei ani în urmă, mezinul marilor maștri înscria un succes deosebit, clasîndu-se pe locul doi, în urma celebrului Paul Keres. În an următoriu, la ediția 1965-1966, Georgeșiu figura de asemenea printre vedetele turneului, obținînd locul șase. Să-l urăm încă o performanță pe măsura posibilităților sale în acest nou turneu Hastings care începe peste câteva zile, aniversîndu-și jubileul de 33 de ani.

O tradiție de dată mai recentă în sportul internațional este legată de hocheiul pe gheață. La Colorado Springs (S.U.A.), localitate din lînga Muntelui Stîncoși care a găzduit în 1962 campionatele mondiale, va fi din nou scena desfășurării a două competiții de anvergură a hocheiștilor. Se dispută turneul dotat cu „Cupa memorială A. Brown”. Participă patru reprezentative de țări: U.R.S.S., Finlanda, Italia și S.U.A. — la care se alătură o selecționată a orașului Denver, în fapt echipa americană secundă.

Echipa U.R.S.S., în rîndul pentru Grenoble nu va avea desigur probleme la ocuparea primului loc în această premieră pe pînă în America. Este imposibil să credem că ea se prezintă în alcătuirea sa definitivă, după experimentul din cadrul turneului de la Moscova cînd două formații sovietice au concursat paralel. Acum, antrenorii Arkadi Cernisev și Anatoli Tarasov au procedat la fuziunea celor două loturi, în baza unui compromis între vechea și noua gardă. Găsim astfel în apărare pe experimentatul portar Konovalevko, ca și lînga de fundași Bagulin — Davidov iar la înaintare Ilii Zimin — Starninov — Maiorov, Vilkulov — Polupanov — Iarov. Lotul lui Alievov, retras din competiții, este luat de unul din frații Iakusev, Viktor. Astfel că a treia linie de atac a campionilor mondiali — Nikitenko — Aleksandrov — V. Iakusev — Nikitin.

Despre celelalte formații ce concurează pe gheața pâlnioară din Colorado, vom scrie în continuare amănunțit, înainte de plecare peste Ocean, finlandezii au făcut o bună „înălțare” cu naționala Neveștiei, în care a evoluat și echipa țării noastre, clasată pentru moment a doua.

Tot în preliminariile campionatului european se dispută ultimii meci din grupa a VIII-a, Franța — Luxemburg. Franța este favorită la meciul nîl pentru a rămîne pe primul loc al clasamentului, pe care-l împart deoamănă — la egalitate de puncte (7) — cu Belgia și Polonia, posesoare însă ale unor golaveraje mai slabe. Motiv pentru fotbalștii „cocoșului galic” de a se și considera calificați. Dacă și balonul rotund va fi de acord...

Scurte notații fotbalistice. Azi după-amiază, la Cagliari, echipa Italiei face ultimul său pas spre selecțiunile de finală ale campionatului european, înfrîngînd echipa Elveției, de care este desprînsă de 4 puncte în clasamentul grupei a VI-a. Doar o mare surpriză, victoria elvețienilor, completată de un ultim meci al „cocoșului” normal cîștigat, în fața Ciprului, poate deosebi pe fotbalștii peninsulari de primul loc în această grupă de amatori. În meciul de deschidere al grupelor, clasată pentru moment a doua.

Tot în preliminariile campionatului european se dispută ultimii meci din grupa a VIII-a, Franța — Luxemburg. Franța este favorită la meciul nîl pentru a rămîne pe primul loc al clasamentului, pe care-l împart deoamănă — la egalitate de puncte (7) — cu Belgia și Polonia, posesoare însă ale unor golaveraje mai slabe. Motiv pentru fotbalștii „cocoșului galic” de a se și considera calificați. Dacă și balonul rotund va fi de acord...

Reprezentativa de hochei a U.R.S.S., afiliată în turneu în S.U.A., a jucat cu formația „Spokane Stars” pe care a învins-o cu scorul de 5-1. Goliurile echipei sovietice au fost marcate de Boris Maiorov (2), Starninov, Vilkulov, Iakusev. La meci au asistat 4.500 de spectatori.

Peter Wilson, decanul de vîrstă al ziaristilor sportivi britanici, publică în ziarul „Daily Mirror” lista celor mai buni zeci sportivi ai anului, pe care o stabilește potrivit propriilor sale păreri. În frunte, ca și în alte clasamente de acest fel, se află atletul american Jim Ryun. Urmează înotătorul Mark Spitz, jucătoarea de tenis Billie Jean King, boxerul Dick Tiger, școlarul Jean Claude Kelly, atletul Gaston Roelants, ciclista Beryl Burton, înotătoarea Debbie Meyer, jucătorul de fotbal Jack Nicklaus și motociclistul Mike Hailwood.

Reprezentativa de fotbal a Etiopiei a eliminat echipa Republicii Malgaze (Madagascar) în preliminariile turneului olimpic. În meciul retur, fotbalștii etiopieni au obținut victoria cu scorul de 4-3 (4-0). În primul joc, echipa malgazea cîștigase cu 1-0.

La East London (Republica Sud-Africană) a început un turneu internațional de tenis. Iată rezultatele sfericului de finală: Okker — Graebner

1-5, 6-2: Ulrich — Garner 6-4, 6-4; Cox-Macmillan 6-3, 3-6, 6-3; Riesen — Koch 6-3, 8-6.

Reprezentativa de fotbal a Bulgariei a susținut la Bremen un meci amical cu echipa vest-germană Werder. Partida s-a terminat cu surprinzătoare victorie a gazdelor la scorul de 3-1 (2-0). Meciul s-a jucat pe un teren acoperit cu zăpadă, în fața a 4.000 de spectatori.

RAPID BUCUREȘTI VA ÎNȚILNI PE PARTIZAN BELGRAD ÎN „C.C.E.” LA VOLEI

BELGRAD 22 (Agerpres). — În meci retur pentru Cupa campionilor europeni la volei (masculin), echipa iugoslavă Partizan Belgrad a învins cu 3-0 formația Dinamo Tirana. Primul meci revenise jucătorilor albanezi cu 3-2, astfel că Partizan se califică în turul următor, în care va înfrînge pe Rapid București.

Continuîndu-și turneul în America de Sud, selecționata secundă de fotbal a U.R.S.S. a înfrîng pe stadionul Universitaro de Deportes, Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 3-1 (2-1).

Secretarul general al federației maghiare de fotbal, György Rónai, în vîrstă de 37 de ani, a înecat din viață la spitalul din Tatabánya.

Tot la Belgrad, s-au înfrîng în aceeași competiție echipele Galatasaray Istanbul și Panathinikos Atena. Voleibaliștii turci au cîștigat primul meci cu 3-1 și pe cel de-al doilea cu 3-0, obținînd calificarea în turul următor.

Sosii la Cagliari (Italia), fotbalștii reprezentativei Elveției au făcut ieri antrenament, sub conducerea selecționerului unic Alberto Foni (dreapta), pe terenul pe care vor înfrînge „Squadra Azzurra” în meciul de azi. Foto: UPI — Agerpres

Panoramic sportiv extern

La ultimele campionate vest-germane de tenis, în august la Hamburg, și-au strîns mîna doi Davis-cup-mani de mară: Gottfried von Cramm (dreapta) — învinsul americanului Budge în memorabila finală inter-zonă din 1937 — și Roy Emerson, echipier al Australiei în toate finalele disputate din 1959 pînă acum. Challenge-round-ul de la Brisbane va fi ultimul din prodigioasa carieră a „marelui Roy”...

Șuvița aurie din nisipul clepsîdrului mai are doar cîteva fire de trecut spre conul zilelor scurse. Anul se încheie. Înnoirea calendarului cu tot ce are festiv și tradițional își pune, inevitabil, amprenta și pe ultimele competiții sportive ale lui 1967. Cîteva asemenea întreceri aflate sub semnul tradiției sînt cuprinse în panoramicul nostru de azi.

Brisbane, Al 3-lea oraș al Australiei, 567.000 locuitori. Așezat pe coasta de est a continentului, ca și toate celelalte orașe australiene mai importante, din punct de vedere sportiv, Brisbane este un centru tenisistic de primă mîrmă. Aici se dispută anual un important turneu internațional, campionatul provinciei Queensland. Tot aici au avut loc cîteva finale ale „Cupei Davis”, ultima în 1962, cînd Australia a cîștigat cu 5-0 în fața Mexicului. Memorabil a fost „challenge-round”-ul din 1958, găzduit tot aici, cînd echipa australiană a fost deposedată de totuși de o puternică formație reprezentînd Statele Unite, cu experimentatul Alex Olmedo în frunte: 3-2.

Iată antecedentele unei noi finale a marii competiții, pe care Brisbane o va găzdui între 26 și 28 decembrie. Se încheie a 36-a ediție a întrecerii care desemnează în fiecare an prima echipă de tenis din lume, „Salatierea de argint”, trofeul pus în joc în anul 1900 de Dwight F. Davis, fost campion de tenis al S.U.A., va ieși din vitrina federației australiene pentru a fi spectatoroarea a întîlnirii Australia — Spania, ultima din șirul celor începtute în primăvară pe toate continentele. Au fost 43 de echipe la start, au rămas în cursă doar două.

doar beneficiarul unei glorii ce apune. Dar „Manolo” este încă un jucător mare și abilitat, a sa recunoștință face posibilă surpriza cel puțin parțială. Și dacă nimeni nu acordă spaniolilor șanse finale, pariurile se vor veni pe partea lui Manolo. În actualul sezon, este egal: 3-3 (și un meci interzpu). În finală, „Cupei Davis” 1967, spaniolul a reușit să înscrie puncte de onoare tocmai în fața „marelui Roy”: 2-6, 6-3, 6-4, 15-13!

Va reedita Santana performanța de atunci? Dacă ținem cont de faptul că toate cele trei victorii ale sale din acest an asupra lui Emerson au fost obținute pe gazon, atunci acest pronostic are șanse mari de a se realiza și pe terenul verde de la Brisbane, și astfel revenim, logic, la concluzia că în finală 1967 a „Cupei Davis”, nu vor fi surprize.

De cînd „challenge-round”-ul se dispută cu regularitate, datele sale de programare, la sfîrșit de an, au devenit fortuit tradiționale. Acum, la antipodi și vară, tradiția ar fi ruptă însă imediat ce „Salatierea de argint” ar intra în posesia ospetilor. Atunci, marea finală s-ar programa în vară sau toamna emisferei noastre. Sînt însă competiții care au date fixe de disputare, indiferent de circumstanții puse în fața. Este cazul șahului, care cunoaște tradiții respectate cu strictețe de multe decenii. Turneul de la Hastings prezintă o asemenea longevitate nealterată. Mi-cuțui orașel din sudul Angliei, ridicat pe locul unde cu 300 ani în urmă Wilhelm Cuceritorul a cîștigat bătălia care avea să deschidă zăgazul invaziei normande în insula britanică, este azi loc de pelerinaj pentru mii de zeci de ani, între 27 decembrie și 6 ianuarie, aceștia sînt cu exclusivitate șahști. Se dispută tradiționalul turneu de sărbători, festivalul de șah de la Hastings.

„CONCURENȚI INDIVIDUALI” LA VIITOARELE J.O. ?

PARIS, 22. — Președintele Comitetului Olimpic francez, Contele Jean de Beaumont, a adresat Comisiei Executive a Comitetului Internațional Olimpic propunerea ca sportivi, aparținînd unei țări ne-recunoscută de C.I.O., să poată lua parte la Jocurile Olimpice cu titlul de concurenți individuali. În propunere se menționează că aceasta ar fi soluția cea mai bună prin care s-ar permite unor sportivi de clasă mondială să-și apere șansa la cea mai importantă competiție. De asemenea, în propunere se arată că acești sportivi individuali ar urma să concureze sub culorile C.I.O., un tricou alb cu cele cinci inele olimpice. Cit privește cheltuielile de călătorie și întreținere, acestea vor fi suportate de Comitetul Internațional Olimpic împreună cu Comitetul de organizare a jocurilor. Propunerea se referă numai la sporturile individuale.

Seleționata de hochei s-a întors din Canada

● Echipa a lăsat o bună impresie ● Iarna viitoare canadienii joacă la București ● Hocheiștii români invitați din nou peste Ocean ● Amănunte despre adversarii intîlniți

Este o oră tîrzie. Strălucitor în lumina orbitoare a proiectoarelor de pe aeroportul Băneasa, elegantul Caravelle își stinge, încet, geamul jeturilor. Peste cîteva clipe, jucătorii din echipa noastră de hochei sînt din nou acasă, revenind după un lung turneu întreprins în Canada. Îmbrășișări, schimburi de salutări și de impresii, declarații — în ritm de 100 km pe oră. Toată lumea se grăbește să ajungă mai repede în mijlocul celor dragi.

Noi îl întîrim (găzetaște...) pe secretarul general al F.R.H.P., VASILE MILITARU, care a condus echipa în expediția sa canadiană.

— Cum a fost? — Pe scurt: primire excepțională, rezultate nesperat de bune, acumularea unei bogate experiențe. Și să nu uit, o oboseală cumplită. Cel mai scurt drum făcut în interiorul Canadei a măsurat 1000 de km. Ultima oară, venind spre orașul Hamilton, am făcut o mică excursie de 600 de mile în autocar.

— Ce adversari v-au fost opuși? — Numai echipe frunțase în „Cupa Allen”, rezervată, după cum cred că se știe, celor mai bune formații amatoare din Canada. Toate, dar absolut toate selecțiile intîlnite au fost campioane de provincii, finaliste o dată și de două ori sau cel puțin semifinaliste ale „Cupei Allen”. În unele cazuri aceste echipe au fost întîrte cu hocheiști care își făceau stagiul în formațiile secundare profesioniste. De altfel, în Canada sînt echipe de hochei sprijinite de marile cluburi profesioniste, care își au acolo adevărate pepinieri. De pildă, la Hamilton am jucat cu „Red Wings” o cursă la care să zic așa — alături de altele, a celebrei formații profesioniste „Red Wings” din Detroit.

— Atunci, rezultatele pot fi considerate mulțumitoare... — Fără nici o umbră de îndoielă. Și poate mai bine ca orice alt argument vă va dovedi acest lucru faptul că selecționata noastră a fost din nou invitată în Canada pentru sezonul 1969/1970, iar cîteva echipe canadiene, precum și reprezentativa acestei țări vor evolua la București în iarna viitoare. Este, cred, cea mai bună dovadă a impresiei lăstate de jucătorii români acolo.

— Care au fost cele mai grele partide? — Desigur, cele două în care am întîlnit reprezentativa Canadei. Primul meci s-a disputat în orașul Winnipeg și s-a încheiat după cum știți, cu scorul de 6-1 în favoarea gazdelor. As vrea însă să adaug două amănunte. În primul rînd, pe acela că pînă cu 5 minute înainte de final scorul era numai de 3-1 și echipa română juca de la egal cu egal cu valoroșii săi adversari. Două greșeli ale înfrîngătorilor Stoiculescu, debutant în echipa națională, au făcut însă ca scorul să ajungă la proporții nemeritate de noi. Al doilea amănunt, poate cel mai important, este acela că am avut în fața o veritabilă reprezentativă a Canadei, partida desfășurîndu-se după tot protocolul unei întîlniri interțări. Iată programul... Canadienii au aliniat pe O'Malley, Conlin, MacKenzie, Begg, Dineen, Huck, Johnston, Hargreaves, MacMillan, Cadieux, O'Shea, Harper, Molt... Ce să-i

Rămăsem singuri în aeroport. Și poate că, dacă prelungim discuția, ne-ar fi apucat zorii. Dar ne-am oprit aici, avînd promisiunea interlocutorului nostru că ne va oferi cu un nou prilej alte amănunte despre prima evoluție a hocheiștilor români în Canada.

Călin ANTONESCU

O imagine de la unul din meciurile echipei române: partida din Fort William, unde jucătorii noștri au întîlnit echipa Universității Lakehead.

